

(Continuare din pag.3)

A fost considerat doctor al Bisericii și unul din cei patru doctori răsăriteni ai Bisericii, alături de Grigore de Nazianz ("Teologul") și Ioan Gură de Aur. S-a născut în Pont în jurul anului 329 și a murit în Cezarea în ziua de 1 Ianuarie 379. Provenea dintr-o familie creștină binecunoscută, tatăl său Sfântul Vasile cel Bătrân a fost un renumit învățător în Pont, iar sora sa Macrina și fratele său Grigore din Nyssa au devenit de asemenea sfinți.

Sf. Vasile a studiat la Cezarea, la Constantinopol și Atena, remarcându-se încă de tânăr prin profunde cunoștințe în filosofie, astronomie, geometrie, medicină și retorică. La Atena a legat o strânsă prietenie cu Grigore de Nazianz, care a fost întotdeauna impresionat de inteligența și spiritul său profund. Sf. Vasile a devenit apoi un strălucit profesor în NeoCezarea.

Sub influența soriei sale Macrina, Vasile se apropie mai mult de biserică, iar episcopul Cezareii, Dianius, care îl aprecia deosebit de mult, îl încurajează să accepte o slujbă bisericească. În căutarea căilor spre perfecțiune, Vasile vizitează multe mănăstiri din Egipt, Siria, Palestina și Mesopotamia. La întoarcerea în Pont, el înființează o mănăstire pe malul Iris-ului. Scrierile sale din acea perioadă pun bazele vieții monahale sistematice și de aceea Sf. Vasile este considerat părintele monahismului oriental.

După moartea lui Dianius, Eusebius devine episcop și care la rândul său încearcă să-l convingă pe Vasile să devină preot, și în cele din urmă îi oferă o înaltă slujbă în cadrul episcopiei, care îi dă ocazia să-și arate în plenitudine deosebitele sale calități spirituale și intelectuale. În acest timp, Sf. Vasile exercită o mare influență atât în rândul conducătorilor imperiului cât și al populației și clerului.

El începe o aprigă polemică împotriva arianismului și a altor mișcări eretice. La 14 iunie 370, Sf. Vasile este ales episcop al Cezareii, cel mai important susținător al său fiind Grigore Nazianzus. În această înaltă funcție, el era totodată Mitropolit al Cappadociei și Exarh al Pontului, autoritatea sa întinzându-se între Balcani, Mediterană, Marea Egee și până la Eufrat. El a depus un enorm efort la organizarea bisericii și a luptat pentru drepturile clerului, totodată punând un mare accent pe temeinica pregătire canonică și spirituală a preoților.

O mare atenție a acordat Sf. Vasile păturii sărace și a celor oprimați, inițiind nenumărate acte de caritate. Începând din anul 373, o serie de evenimente întristează viața sa, începând cu moartea fratelui său Grigore și ruptura cu Grigore Nazianzus. La acestea se adaugă situația generală din Imperiul Roman și atacurile goților. Sf. Vasile moare în anul 379, iar la înmormântarea sa participă un imens număr de creștini, evrei, păgâni, localnici și străini, ca dovadă a mării sale popularități.

Scrierile sale au o mare importanță teologică și au fost traduse pe tot globul. Sf. Vasile a scris câteva cărți împotriva lui Eunomius și a arianismului în general, în care apără teza Trinității. În "De Spiritu Sancto", Sf. Vasile tratează chestiunea Sfântului Duh și combate anumite mișcări din Macedonia care negau existența Duhului Sfânt. El a scris de asemenea un mare număr de lucrări exegetice despre Psalmi, Isaia și Iov, 24 de predici și a ținut multe discursuri.

Alte importante scrieri sunt Liturghia Sf. Vasile cel Mare și Molitfele Sfântului Vasile cel Mare.

Alte importante scrieri ale sale sunt: Regulile Monahale, Moralele, Despre Judecata lui Dumnezeu, Despre Religie și 366 de epistole, multe cu caracter dogmatic iar altele apologetice. Alte importante scrieri sunt Liturghia Sf. Vasile cel Mare și Molitfele Sfântului Vasile cel Mare. Sf. Vasile este unul dintre "Cei Trei Cappadocieni" (alături de Grigore de Nyssa și Grigore de Nazianz) fiind totodată și cel mai important dintre ei.

Sf. Vasile este serbat pe data de 1 ianuarie și deasemenea pe 30 ianuarie împreună cu Sf. Ioan Gură de Aur (Chrysostom) și Sf. Grigore (Nazianzus) (Sfinții Trei Ierarhi - sărbătoare hotărâtă în 1081 de către Ioan Patriarhul Constantinopolului în memoria acestor trei mari sfinți și teologi ortodocși).

Biblioteca Publică „G.ral Nicolae Ciobanu”, sursa - Wikipedia

MESAGERUL DE COSTESTI-NR. 4

Publicație lunară a Primăriei Costești - decembrie

Primăria Costești (Foto-biblioteca)

Căldura sufletească, împliniri personale, spiritul sărbătorilor să vă găsească mai uniți, mai buni, mai dreți. Multă fericire și un An Nou cu bucurii!

Toma Marius Peștereanu - Primarul comunei Costești - Vâlcea

Școala cu clasele I-VIII - „Ferigile”

Foto: Biblioteca Publică „G.ral Nicolae Ciobanu” - Costești

În decembrie, "Agenda activităților" Școlii Gimnaziale "Ferigile", Costești a fost densă.

Pe **1 Decembrie**, am sărbătorit cei 96 de ani de la Marea Unire printr-un concurs care a avut două secțiuni; creație literară, destinat elevilor de gimnaziu și creație artistică - desene, destinată preșcolărilor și școlărilor. Cele mai bune creații ale copiilor au fost premiate. Au contribuit toate cadrele didactice ale școlii. Evenimentul dedicat Unirii a culminat cu o serbare tematică (poezii, cântece și scenete istorice), elevii fiind coordonați de doamna învățător Floricica Mîndreci.

Pe **13 decembrie** am participat la Concursul "Marea Taina a Nașterii Domnului", organizat în comuna Tomșani - Foleștii - de - Sus, cu elevii claselor a V-a și a VII-a. Elevii îndrumați de profesorii, **Miuțoiu Bogdan și Popescu Simona** au jucat două piese de teatru și au realizat și creații literare. La ambele secțiuni ale Concursului, elevii Școlii noastre au obținut Premiul I, cât și Premiul pentru participare. Urmează și alte activități interesante, deoarece între cele două școli s-a încheiat un Parteneriat Educațional.

La Costești a poposit trupa de actori profesioniști ai Teatrului Anton Pann, Vâlcea, tot în cadrul unui parteneriat de colaborare, încheiat între Școala noastră și

această instituție, prin intermediul I.S.J. Vâlcea. Copiii, preșcolari și școlari, din întreaga comună, au avut bucuria de a vedea piesa de teatru "Poveste de iarnă". Costul acestei acțiuni a fost suportat, în totalitate, de către Primăria Comunei Costești, prin bunăvoința Domnului Primar, Toma Peștereanu, căruia îi mulțumim.

Pentru ca se apropie Sărbătorile, am încercat să trezesc în copiii Școlii spiritul civic prin realizarea unei Campanii - "Dăruind, vei fi mai bun!". Astfel, copiii de la "Ferigile", Costești, au donat produse alimentare unor persoane din comuna noastră, pe care ei le-au considerat vitregite de soarta. Bucuria a fost foarte mare, atât din partea celor vizitați de elevi, cât și din partea celor care au făcut parte din acest proiect.

Cum era firesc, activitățile Școlii s-au încheiat cu Serbarea de Crăciun, la care s-au implicat majoritatea cadrelor didactice.

Atât elevii, cât și dascălii lor au fost răsplătiți de către Moș Crăciun, care a colaborat, și de aceasta dată, cu Primăria și cu Școala. Li mulțumim, din nou!

În continuare vă asigurăm ca, în ce ne privește, pe noi, cadrele didactice, încercăm să fim conștienți că "Cel dintâi scop al unei școli ar trebui să fie educația umană, adică înălțarea, mobilizarea firii omenești; înălțarea înseamnă că omul trece de la frică la curaj, de la lene la muncă, de la frică la stăpânirea de sine, de la minciună la adevăr." (Nicolae Moisescu)

(Continuare din pagina nr.1)

Mulțumesc colectivului de cadre didactice ale Școlii Gimnaziale "Ferigile", Costești pentru implicare și dăruire, Primăriei și Consiliului Local din Costești pentru suport și colaborare, preoților din localitate, Marin și Mladin, pentru lumina pe care ne-o transmit în suflete și doamnei bibliotecar, Mihaela Măgureanu care ne-a fost mereu alături. **La mulți ani!**

Simona Maria Popescu – Director

Albina, „Slabă, mică și puțină...”

Da, „Slabă, mică și puțină/Pe când el, hoț și borfaș,/Lângă ea-i un uriaș (...)” (Tudor Arghezi – Tălharul pedepsit) este ea, albina, privită ca individ izolat. Familia de albine – roiul este o forță. Într-o zi, bună de „cules” nectar de la salcâm sau floarea soarelui, o familie de albine culege până la nouă kilograme pentru a da un exemplu, între altele.

Județul Vâlcea are cel mai mare număr de familii de albine pe țară, evident și producția de miere și alte produse sunt pe măsură. Acest număr de familii este răspândit prin comunele județului. Comuna Costești nu o fi printre primele

comune, cu efective mari, dar nici între ultimele.

Foto – Valeriu Popescu

Un rol important în cultivarea acestei indeletniciri, la cei care se ocupă de creșterea albinelor, l-a avut Școala cu clasele I-VIII Costești. În anii '70 la nivelul școlii, funcționa printre alte cercuri tehnico-aplicative, Cercul de Apicultură, condus de doamna învățătoare Lăcraru Ioana și de domnul profesor de biologie Lăcraru Ion. Cercul era dotat cu 15 familii de albine, și tot echipamentul necesar instruirii – cât și multă literatură de specialitate.

În anul 1974, subsemnatul am fost delegat de Școala Costești să deplasez familiile de albine ale școlii la o tabără apicolă ținută în comuna Malaia. Am însoțit un grup de elevi, printre care Marcel Dinulică (în prezent inginer, n.n) un elev de excepție al școlii. Mulți dintre acei elevi au devenit crescători de albine. Fulgescu Dan stabilit în Berbești are o importantă stupină. Costel Crăcană a transformat indeletnicirea în artă profesională. De menționat că din generația anilor '70 face parte și inginerul Bărăgănescu Adrian, deținător al unei stupine numeroase. În prezent domnul inginer Bărăgănescu Adrian este președintele Asociației Crescătorilor de Albine din județul Vâlcea.

Tot în aceasta perioadă Centrul Școlar Bistrița deținea o stupină importantă, dezvoltată prin strădania destoinicului director al centrului, profesorul de

matematică Nicolae Voineag, care a avut un important rol în dezvoltarea apiculturii în Costești.

În anul 1983. Subsemnatul am devenit directorul Centrului Școlar Bistrița. Am dezvoltat și modernizat această stupină dotând-o cu două pavilioane apicole construite în atelierele școlii. Am dat acestei stupine caracter productiv și caracter didactic, școala având profil de instruire profesională – zootehnia.

Ansamblul, format din două pavilioane, mergea în pastoral tractat de tractorul școlii. Ansamblul avea denumirea „Lumina lină”. Pe stupi erau prinse tăblițe cu versuri din poeziile argheziene din volumul „Prisaca”. Poetul Tudor Arghezi, el, un crescător de albine la Marțisor, denumirea locului unde trăia și crea.

În anul 1979 după câteva activități, de încărcat și descărcat stupii în și din camion, pentru deplasări în pastoral ale profesorului Nicolae Voineag și ale asociațiilor m-am pomenit cu un roi în curte adus de domnul Voineag Nicolae. A zis:...”- Să-i pui hrănit și cu cănuța să-i dai sirop din două în două zile!”. Așa am făcut și în primăvara anului următor, roiul a roit.

Am început să caut cărți, m-am abonat la revista „Apicola” și m-am apucat serios de treabă.

În apicultura „mulți veniți, puțini rămași”.

Într-o discuție, a unui grup de „întâlniți”, în pădurea de salcâm a Calafatului, un medic uman din Râmnicul Vâlcea povestea cum face el să țină păduchele albinei Varroa la distanță.

În grup era și un stupar din Vaideeni care avea probleme cu azul și vorbirea. Cineva și-a permis o ironie la adresa lui, la care doctorul a intervenit spunându-i: “-

Dacă stupina aceea este a lui și el se ocupă de ea, înseamnă că nu este „prost”, are calitățile mentale și fizice să facă față, unei munci complexe.”

Părintele apiculturii românești moderne Veceslav Harnaj spunea: „-Cine se apucă de apicultură e bine să știe că sunt ani cu câștig bun dar vin și ani cu pierderi semnificative.”

Cine se gândeste numai la câștig, să nu se apuce de apicultură!

O trăsătură de caracter a unui apicultor este tenacitatea: rezistența la înțepături, rezistența la muncă fizică, rezistența la condiții atmosferice nefavorabile, călduri de până la 40 de grade în câmpie unde nu se găsește pic de umbră, furtuni puternice, teama de trăznete și de inundații, etc.

Un exemplu de adevărată tenacitate și dârzenie nu am văzut-o la nimeni ca la Popa Solomon, cunoscut ca Solomonica, acum în vârsta de 82 de ani, cu aceeași strădanie ca acum douăzeci-treceți de ani când l-am cunoscut în acțiune.

Pentru mine, această ocupație are mai multe semnificații. Nu neg un câștig „rămas” după eliminarea cheltuielilor efective. Acest câștig acoperă munca fizică depusă și încă ceva.

Relația mea cu albinele mă face „frate cu natura”. Prima albină care vine la sfârșit de iarnă cu firave grăuncioare de polen pe piciorușe este un semn că undeva o plantă a îmbobocit și a dat o floare. Natura se trezește, iar spiritul meu imi inseninează ființa.

La sfârșitul verii, când albinele încep lupta cu trântorii, îi izolează, îi infometează și îi scot afară din stup, este semn că florile sunt pe trecute. Vine toamna și spiritul spune altceva ființei. Ele m-au făcut calm, cu mult respect față de

ele, întorcându-mi recunoștința printr-un comportament blând și liniștit.

Din viața lor de colectiv, bine organizat, de hărnicie pe diviziunea muncii lor, de „sacrificiul suprem” scriitorii, filozofii s-au inspirat și în opera lor au inserat mesaje înălțătoare pentru comportamentul uman. Tot timpul, când am avut ocazia, am spus versuri din poezia- imn pentru albină, „Lumină lină”

Voind să duci tezaurul de ceară

Te prabușiși din drumul cel înalt

Cine-o să vie, trupul tău de-afară

Să-l caute și-n jur să sufle cald? (...)

Este proaspătă, în memoria noastră, prăbușirea elicopterului în munții Apuseni, plecat să înfrunte „plasa verde - a zilei” pentru o misiune înaltă, salvare de vieți omenești, și ea, tână doctoriță, aruncată din elicopter, cu ultimele cuvinte spunea: „-Mi-e frig!”. Nu era nimeni în jur să „sufle cald”. Câți tineri nu pier în avioane prăbușite, în submarine eșuate...?!

Cu aripa-n țărână și în vis,

Strânge la piept comoara ta deplină.

Cât! te iubesc, frumoasa mea albină,

Că sarcina chemării te-a ucis!

Toți avem un scop în viața, o chemare, un destin, o comoară pentru care existăm și dispărem... Cine vrea și poate, înțelege și simte, că există frumos.

Tehnologia îngrijirii și creșterii familiilor de albine este cuprinsă în cărți de specialitate, reviste, pe Internet.

Profesor pensionar – Popescu Valerian

Foto- biblioteca publica

Dispensarul Medical Costești

Pentru cei care doresc, să cunoască programul de sărbători al dispensarului, doamna doctor **Paula Roman** ne-a informat:

25, 26 decembrie 2014 și 1, 2 ianuarie 2015 – liber

Programul normal începe cu data de 3 ianuarie 2015.

1 ianuarie - Sfantul Vasile cel Mare

Sfântul Vasile, episcopul Cezareii, este unul dintre cei mai importanți părinți ai bisericii ortodoxe și unul dintre cei mai mari teologi creștini.

(continuare în pag.4)